

[Undervisningsministeren.]
nemførelse, at der fra den islandske regering forelå bindende udtalelser om, at håndskriftsspørgsmålet hermed for al fremtid var løst.

Disse spørgsmål lå klare ved dette lovforslags fremsættelse i folketinget, og den fremgangsmåde, som her er anvendt, mener jeg må syare til, hvad man fra konservativ side mente med sin skrivelse fra 1957.

Det er alle de forhold, som jeg her har gjort rede for, der har gjort, at forarbejderne har taget forholdsvis lang tid, og at sagen først kom til folketinget i april måned.

Alle de synspunkter, der har været fremme i drøftelserne, efter at lovforslaget blev fremsat, har imidlertid ikke afveget væsentligt fra de diskussioner, der har været ført om sagen gennem de sidste 10-15 år. Folketingsudvalget har arbejdet ihærdigt og flittigt med tingene, og alle spørgsmål, som man har ønsket besvaret, er blevet besvaret. Jeg mener derfor, at sagen nu er så vel forberedt, at det er fuldt forsvarligt at træffe en afgørelse. De mange oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling, har ikke kunnet ændre min opfattelse af, at skal der findes en løsning, som både det islandske og det danske folk kan anerkende, vil der vanskeligt kunne findes et mere egnet grundlag end det, der foreligger i dette lovforslag.

At der ikke er enighed inden for udvalget, kan ikke overraske. Jeg tror også vanskeligt, der kommer noget tidspunkt, hvor fuld enighed inden for universitetskredse i Danmark og Island kan forventes. Men det, som må gå forud for alt andet ved denne sags afgørelse, er, at ikke alene hensynet til det juridiske tilgodeses, men at alle almene hensyn bliver tilgodeset, at et billighedskrav opfyldes, hvad i øvrigt alle, der var medlemmer af kommissionen af 1946, var enige om måtte være udgangspunktet ved enhver løsning af sagen.

De udtalelser, der er indhentet fra de juridiske fakulteter, har givet anledning til adskillig drøftelse. Universiteterne, udvalget og alle jurister er imidlertid enige om, at lovgivningsmagten vil kunne ændre fundatsen, og dette er forudsætningen for det foreliggende lovforslag. De statsretskyndige professorer både ved Københavns universitet og ved Århus universitet er tillige med

regeringen enig i, at lovforslaget ikke indeholder ekspropriation.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede et spørgsmål til mig i forbindelse med afleveringen af håndskrifterne om, hvordan man skulle forstå udvalgsflertallets bemærkning om, at de videnskabeligt værdifulde håndskrifter skulle fotokopieres i forbindelse med overgivelsen. Det ærede medlem ønskede præciseret, at dette skulle forstås på den måde, at fotokopieringen skulle foregå, før håndskrifterne blev udleveret, altså her i Danmark. Jeg kan sige, at det er også min opfattelse; det fremgår af, hvad jeg har nævnt, at der, før håndskrifterne sendes videre, naturligvis må foretages en fotokopiering af de værdifulde af dem, som man skønner det påkrævet at fotokopiere, og det er et spørgsmål, som må afgøres af de sagkyndige, som nu skal se på hele udleveringsproblemet. Det må efter min mening sikres, at der skaffes fotokopier af de værdifulde bøger og skrifter før afleveringen. Hvis det vil medføre, at man i instituttet har brug for, at der bliver fremskaffet apparater, som gør affotograferingen lettere og hurtigere, vil jeg være meget villig til at søge at skaffe de nødvendige midler til tilvejebringelse af det bedst mulige apparatur for at kunne fremskynde en sådan fotografering.

I øvrigt gør jeg opmærksom på, at en stor del af de håndskrifter, det drejer sig om, forbliver her i landet, indtil den oldislandske ordbog er udarbejdet. Derfor vil der også være nogen tid til at foretage det, jeg her har nævnt.

Endelig må jeg fremhæve, ligesom også andre har gjort det, at denne gave til Island er et offer for Danmark. Det skal vi ingenlunde lægge skjul på, heller ikke over for vort islandske broderfolk. Det er meget forståeligt, at de mennesker, der med omhu og kærlighed har varetaget den opgave, de fik overdraget: at skulle opbevare disse værdifulde håndskrifter, med megen bekymring ser på at skulle aflevere noget til Island. Det er et offer for dem og for mange andre, som videnskabeligt arbejder med tingene, ja, for store dele af det danske folk, men vi bringer dette offer til det islandske broderfolk, fordi vi tror, at vi derigennem er med til at skabe den forståelse mellem de to folk, som vil være en lykke for hele Norden.